

Hvørt eftir øðrum

Ein høgur maður krevur at hava langan spaka, og slíkan fekk Jóannes Eidesgaard, landsstýrismaður, tá hann setti fyrsta spakan í fyrri dagheimi á Berjabrekku í Havn

Torben Risom Pedersen, formaður í byggingevndini við langa spakanum, sum Jóannes Eidesgaard, landsstýrismaður, gróv fyrsta bókkin leysan við

Jóannes Eidesgaard, landsstýrismaður, er av størstu monnum. 1,92 metrar til hæddar.

Byggingevndin, sum hevur fyrirrekað byggingina av

dagheimi á Berjabrekku, hevði fingið nakað burtúr, at ein høgur maður í høgum starvi, skuldi seta fyrsta spakan í fyrri heiminum.

- Starvsfólk á vardum verkstaði hava m.a. til uppgávu at gera hjálpiamboð, sum gera tað lættari hjá fólki at gera sítarbeiði, uttan at fáa líkamligt mein.

Vi vita øll, at landsstýrismaðurin kann hava ilt við at nýta ein spaka í vanligari stódd, tí tað kann fáa álvarsligar avleiðingar fyri ryggin. Vit hildu tað tí vera

neyðut at gera eitt hjálpiamboð, segði Torben Risom Pedersen, formaður í byggingevndini, tá hann handaði Jóannes Eidesgaard spakan. Hetta varð ein spaki, sum tey á verkstaðnum høvdu longt og málalad lillalittan og bundið soyfu um.

Hatta var skemtið. Løtan annars var álvarslig.

Torben Risom Pedersen gjørdi í røðu síni m.a. vart við, at tey í árávis hava arbeiðið fyrri at fáa hetta dagheimið. Hann greiddi eisini frá, at dagheimið í dag húsast í sama bygningi, í Losjunum á Tinghúsvegnum, har dagtilboðini til evnaveik byrjaðu í 1970.

Grundstykkið, sum nú skal byggjast á, var upprunaliga tvey matrikulnummar. Tað fyrri varð keypt frá privatmanni við pengum frá Sosialstyrelsen, og hitt er keypt frá Tórshavnar kommunu við pengum, sum landsstýrið játtaði.

- Vónandi verður hetta byrjanin til ein karm um eitt tilboð til summi av okkara medborgarum, ein karmur sum bæði brúkarar og starvsfólk kunnu trívast í, segði Torben Risom Pedersen.

Hann fegnaðist vegna starvsfólkini um, at komið er so langt nú við ætlaða dagheiminum. Tey eru spent at sleppa at byggja á Berjabrekku, og tey vóna, at tað verður mennandi bæði fyri tey á dagheiminum og tey, sum búgva á Berjabrekku, segði hann.

Høgi landsstýrismaðurin segði eisini nøkur orð. Hann nevndi, at ætlanirnar

um heimið nú vóru ellivu ára gamlar. Í 1988 samtykti landsstýrið at fara undir at projektera. Um farið varð til verka beinanvegin, hevði heimið staðið liðugt kanska fyrri einum ári síðan, men tað varð útsett orsakað av sparinginum, sum byrjaði í 1989.

Jóannes Eidesgaard upplýsti, at heimið verður bíligari enn upprunaliga mett. Tað er ein fløga fyri góðar 16 mió. krónur, og nú arbeiðsloysi er, er gott at kunna seta eitt slíkt arbeiði í verk.

- Og júst í sparitíðum er eisini gleðiligt at kunna seta í verk eina bygging av einum "aktivitetshúsi" ella einum sokallaðum dagheimi fyri ein av okkara veiku bólkum í samfelagnum, tí í sparitíðum, tá hvør króna verður vend, er júst vandi fyri, at teir veiku samfelagsbólkarir detta niður ímillum. Men landstýrið helt tørvin vera so stóran á dagheimi, at skulu vit framhaldandi kalla okkum eitt framkomið samfelag, var neyðugt at fara undir hesa bygging, segði Jóannes Eidesgaard.

Hann vónaði, at henda byggingin á Berjabrekku hevði størri cygnu við sær enn hin byggingin á Berjabrekku.

Hann endaði við at takka øllum, sum hava verið við at fyrirreka og ynskti øllum, sum nú fara til arbeiðis við at byggja, alt tað besta.

- Og fyrst og fremst at úrslitið verður eitt gott dagheim fyri teir brúkarar, sum koma at vera heruppi, segði Jóannes Eidesgaard, og setti spakan í jørðina. **randi**

Nei til at umbyggja

Allir starvsbólkar á Landsjúkrahúsinum halda tað vera vánaligt hugskot at pjøssa um gamlar bygningar í staðin fyri at byggja nýtt

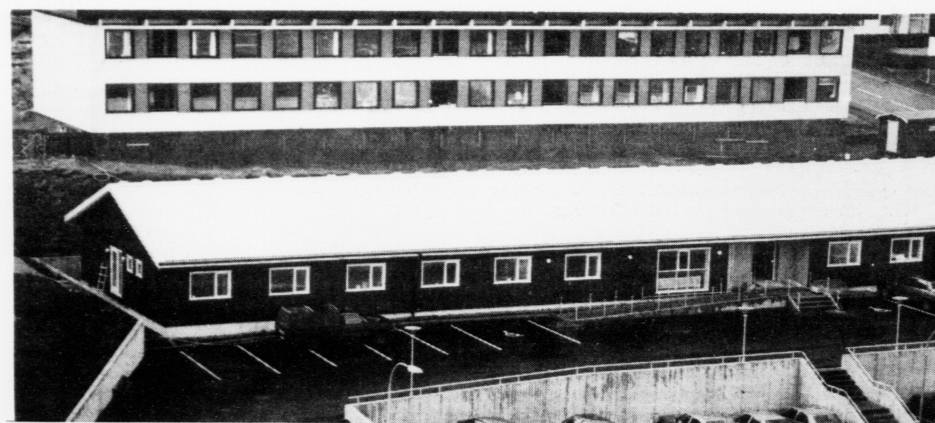
Jóannes Eidesgaard, landsstýrismaður, segði herfyri, at hann vildi hoyra, hvat fótfólkið, t.v.s. starvsfólkini, hildu um at umbyggja Landsjúkrahúsið. Hann vildi kenna teirra støðu, áðrenn landsstýrið tók nakra avgerð.

Fer landsstýrið at lurta eftir starvsfólkunum, verður Landsjúkrahúsið ikki umbyggt. Fleiri starvsbólkar hava sett seg inn í málið, og

tey eru samd. Tá er vánaligt hugskot at pjøssa uppá teir gomlu bygningarnar. Nógvar heldur byggja nýtt.

Í gjár vórðu niðurstøðurnar frástarvsbólkunum savnaðar saman, og í næstu viku fær landsstýrið svarið.

Tá landsstýrið tók tað støðu, at tað fór at verða ov kostnaðarmikið at útbyggja Landsjúkrahúsið, varð ein arbeiðsbólkur settur at gera uppskot til at umbyggja og

Á Landsjúkrahúsinum vilja tey fegin hava ambulantu kanningarnar, m.a. laboratoríð, oman um vegin, tí tað er ov óarbeiðsligt, at hetta arbeiðið liggur so langt frá hovuðsbygninginum. Hetta varð tikið við í umbyggingingar- og umskipanarætlana, sum starvsfólkini kortini vraka

flyta um innanhýsis. Í hesum arbeiðsbólki sótu formaðurin í læknaáðnum, fyrstæðukvinna, umsjónarmaðurin, sjúkrahússtjórnin og ein arkitekt.

Hesin bólkur kom við tí uppskoti, at skuldi umskipast, átti røktardeildin at fingið betur hús enn ba-

rakkina, barnadeildin skuldi flyta í aðra lon, og virkseimið í ambulatorium skuldi flytast oman um vegin. Tað hevði so havt við sær, at onnur noyðdust at flyta, m.a. skuldu eygna- og oyrnalæknamir flyta niðan um vegin.

Men hetta dámar ikki

starvsfólkunum. Tey halda tað ikki loysa seg at fara at umbyggja gamlar og vánaligar bygningar. Tað er ov dyrt og gevur ov lítið. Haraftrat siga tey, at tað fer at órógva sjúkrahúsið alt ov nógv, um arbeiðast skal inni har næstu fyra fimm árinum við at umbyggja. Tað man í

longdini eisini loysa seg nógv betur at byggja nýtt uppá verandi sjúkrahús, sum upprunaliga ætlað, halda tey.

randi